

## "Aşîret-i galipte hâsıl olan şerefse, 'Hasan Ağa, âferin!' Hâsıl olan şer ise, efrâda olur nefrîn. Beşerde şerr-i hazin!" Burayı nasıl anlamalıyız?

---

Bu cümlelerle, toplumsal bilincimize yerleşen yanlış ve zararlı bir anlayıştan bahsediliyor. **Şöyle ki;**

Bir grubun veya bir cemaatin katkıları ile ortaya çıkan başarıların şerefi, katkıda bulunan herkese aittir. Başarısızlıklar ise, grubu veya cemaati organize eden liderlere ait olması lazım iken, mâalesef tam aksine bir tablo ile karşı karşıya kalmışız. Özellikle toplumumuzda yer eden bir hastalık haline gelmiştir.

**Mesela,** kurtuluş mücâdelesi ve özellikle Çanakkale Savaşında bu ülkede yaşayan herkesin *-kadın erkek, genç ihtiyar, asker sivil-* bir şekilde katkısıyla ortaya konan başarılar, ne yazık ki anma törenlerinde, sanki birkaç kişinin efsanevi kahramanlıkları ile elde edilmiş bir başarı olarak anlatılmakta ve hep onlar nazara verilmektedir. Bu durum ise, toplumsal onur ve gururu tezyif etmekte, birlik ve beraberliğin zayıflamasına sebep olmaktadır. Zira başarıdaki şeref herkese verilmesi halinde bir şevk ve heyecan vesilesi olacaktır. Yalnız liderlere verilmesi durumunda da şevkleri kırarak, ülkeye veya cemaate sahiplenme duygusunu menfi etkileyecektir...